

DÂNG MẸ ĐẬU YÊN

Con xin dâng Mẹ một bó hoa tinh khiết để xứng tụng tình yêu bất diệt của Mẹ. Tình yêu nào rồi cũng sẽ đổi thay theo năm tháng, nhưng tình yêu của Mẹ thì sắt son vĩnh cửu. Mẹ ơi! Con đang chờ chuyến bay để về gặp Mẹ lần cuối. Con đang viết những dòng này dâng Mẹ với dòng lệ tuôn rơi. Màn ảnh trên *computer* và bàn phím đánh máy cứ mờ nhòe trước mắt của con.

Mẹ ơi! Hai tiếng gọi đầu đời trên môi con khi con vừa biết nói. Rồi hai chữ “Mẹ ơi” sẽ ở lại mãi trong suốt cuộc đời con. Mẹ đã để lại trong con một tình yêu vô tận, một tình yêu bao la vô bờ bến, con không biết lấy gì để đáp trả lại tình mẹ yêu con.

*“Biển sâu lòng mẹ sâu hơn
Con vui sóng vỗ nỗi buồn chiều lên.
Cuồng nhau liền với cuồng tìm
Cách chi con Mẹ báo đền công ơn.”*

Hà Huyền Chi

Mẹ ơi! Trước hôm Giao Thừa con có gọi *phone* về nhà, được Bố cho biết là Mẹ đã yếu lắm rồi! Con chẳng biết làm gì được cho Mẹ? Con biết Mẹ đã vâng phục Thánh ý mầu nhiệm và yêu thương của Thiên Chúa. Mẹ đã hy sinh chịu đựng thật nhiều. Khi còn khoẻ Mẹ đã ít nói, rồi đến khi Mẹ lâm bệnh, Mẹ chẳng nói lên được lời nào nữa. Con biết rằng, nếu Mẹ có nói được gì nữa thì Mẹ cũng giữ im lặng không than van, vì đó là bản tính của Mẹ. Ngay hôm Giao Thừa con tới nhà nguyện, chung quanh con trông vắng không một bóng người. Nhìn lên phía cung thánh, con thấy có một cây mai thật đẹp. Mai nở báo hiệu mùa xuân đang đến, con đã bị cuốn hút bởi cây hoa mai đó. Con nghĩ tới Mẹ và con nghĩ tới mùa xuân trên đất khách quê người. Con

đã ngắt một bông hoa bỏ vào túi áo, để nhắc nhở con cầu nguyện đặc biệt cho Mẹ trong mùa xuân này. Con thấy ở Mẹ và bông hoa Mai có những điểm giống và khác nhau:

☞ Hoa Mai vàng rực rỡ tươi đẹp. Cuộc đời Mẹ cũng sáng ngời đẹp tươi.

☞ Hoa Mai là mùa xuân. Mẹ cũng là mùa xuân của con.

☞ Mẹ đã ra đi, trong lúc bông hoa này vẫn còn đang nằm trong tay con. Nó không héo đi vì nó là một bông hoa giả không có sự sống.

☞ Hoa Mai này không có hương, nhưng hoa lòng Mẹ có mùi hương triu mến, ngọt ngào, đạo đức, và Thánh thiện.

☞ Hoa Mai nở vào mùa xuân trần thế chóng tàn. Mẹ đã nở trong mùa xuân Thiên quốc vĩnh hằng.

Con sẽ giữ lấy bông hoa xinh tươi của Mẹ trong trái tim con mãi mãi. Mẹ là bầu trời, là dòng nước ngọt nuôi con khôn lớn. Ý niệm về yêu thương luôn luôn gánh liền với tình Mẹ. Con nhớ ngày xưa khi còn nhỏ, thỉnh thoảng được Mẹ cho đi chợ thì vui lắm! Phụ giúp Mẹ xách giỏ không bao nhiêu, nhưng được Mẹ gọi ngồi trong quán ăn thì con ăn cho thỏa thích. Tội nghiệp Mẹ đã đông con nhưng vẫn luôn mở rộng vòng tay yêu thương những người bạn của chúng con nữa, cho họ cùng được về ở chung với mái ấm gia đình, trong bàn tay yêu thương săn sóc của Mẹ.

Mẹ ơi! Cả cuộc đời Mẹ luôn gắn liền với chờ đợi mỏi mòn, qua bao cuộc bể dâu chia lìa. Mẹ đã héo

hơn mong mỗi chờ từng ngày Bồ đi cải tạo trở về. Với biết bao vất vả và lằn than lo cho chồng cho con. Mẹ đã lo xuôi chạy ngược để gởi chút quà thăm nuôi Bồ, trong lúc tài sản của gia đình mình bị tịch thu và Quốc hữu hóa. Bao đắng cay tủi hờn nhưng Mẹ chẳng bao giờ than trách với ai. Mẹ nuốt dòng lệ mặn, trước mâm cơm độn với một rổ đầy rau muông luộc với chén nước tương.

*“Bóng Mẹ vào ra lối ngõ quen
Tóc sương dần xóa tóc màu đen
Nhớ ai xa nhọc lời kinh nguyện
Khuya nổi nghìn khuya một ngọn đèn”*

Phan Minh Hồng

Mẹ chỉ tìm nguồn an ủi nơi Chúa, Đức Mẹ và Thánh Cả Giêsu. Mẹ luôn liên li cầu nguyện và nhắc nhở chúng con sống xứng đáng để làm con Chúa. Rồi những ngày tháng từng đứa con vượt biên ra đi. Từng khúc ruột của Mẹ bị cắt chia. Mẹ đã không ngăn nổi những giọt nước mắt chia ly. Mẹ trông tin các con từng tháng, từng ngày khi con xa vắng. Mẹ thấp thỏm lo âu hướng về xứ người để tìm hình bóng thân thương của các con của Mẹ mà Mẹ đã rút ruột sinh ra.

Mẹ ơi! Con nhớ vào những ngày Chúa Nhật hay Lễ Tết. Mẹ đã không quản ngại dậy thật sớm để đi chợ xa. Muốn ăn bánh hỏi với heo quay ngon thì Mẹ đã phải đi tận xuống chợ Hóc Môn, trên những chiếc xe lam chật ních người, hay trên những chiếc xe thổ mộ (xe ngựa kéo) kéo lóc cóc trên đường nhựa. Chúng con muốn ăn cây tơ thật ngon thì Mẹ sẽ trở ngược lại chợ Ông Tạ. Muốn ăn thịt bò, thịt ngựa thì Mẹ sẽ đi chợ Bà Quẹo. Còn nếu chúng con muốn ăn cá tươi ngon thì Mẹ sẽ đi tới chợ cá Trần Quốc Toàn v.v... Các món ăn được bàn tay Mẹ nấu thì ăn khỏi chê vào đâu được! Mẹ của con thật hay, chẳng qua trường lớp nấu ăn nào mà biết làm đủ mọi thứ. Chẳng vì thế mà Mẹ luôn luôn được mời làm đầu bếp chính trong những buổi tiệc tùng đình đám.

Mẹ yêu! Có lần đi chợ xách gà cho Mẹ, con đã thắc mắc hỏi Mẹ: “Mẹ ơi! Con gà nào là gà con trai. Con gà nào là gà con gái?” Mẹ cười yêu và giải thích cho con: “Không có gà nào là gà con trai hay gà con gái, mà chỉ có gà trống và gà mái thôi con ạ!” Rồi có hôm được Mẹ dẫn đi ăn đám cưới. Mẹ dặn dò là đứng phía bên đằng gái, con thắc mắc là tại sao là con trai mà con lại đứng bên đằng gái? Mẹ âu yếm giải thích cho con thật tường tận.

Mẹ biết con mỗi lần đi lễ về, thường hay bắt chước linh mục giơ tay làm lễ. Thịnh thoàng đi chợ về Mẹ mua cho con vài đồng bánh tráng xanh đỏ để “làm lễ” cho các em và chúng bạn lối xóm. Con lớn lên được vào hội giúp lễ Mẹ mừng lắm! Mẹ luôn khuyến khích và thúc giục con siêng năng giúp lễ. Có những buổi sáng sớm Mẹ đánh thức con dậy để đi giúp lễ, con lười chẳng muốn dậy nhưng Mẹ vẫn kiên nhẫn gọi chờ con, cho đến khi con thức dậy mới thôi. Hôm nào con không rước lễ thì về nhà Mẹ nhắc ngay con cần phải đi xưng tội. Cứ thế đời sống đạo đức của con được Mẹ hướng dẫn uốn nắn.

Năm con 15 tuổi, con đã bắt đầu chơi đàn piano cho ca đoàn. Nhiều người khen con chơi đàn giỏi trước mặt Mẹ, nhưng Mẹ cứ chê là con còn lười lắm! Con biết là Mẹ đã không thực sự chê con, nhưng Mẹ muốn khuyến khích cho con đàn giỏi hơn nữa. Ai cũng khen con có đôi bàn tay đẹp giống của Mẹ con thích lắm!

Mẹ ơi! Cuộc sống bon chen ích kỷ, dòng đời cuốn hút mãnh liệt. Con đã không nhận ra được hạnh phúc khi con ở gần bên Mẹ. Con đã không có ý thức để rời đến khi xa Mẹ thì con mới thấy trống vắng nuôi tiếc. Giống như đôi mắt khi còn nhìn thấy được thì đã không để ý là nó rất quan trọng, đến khi bị mù lòa thì mới thấy thiếu vắng và nuôi tiếc. Con xa nhà luôn nhớ tới bóng dáng của Mẹ. Cuộc sống tha phương lạc loài, xa Mẹ càng thấy thiếu vắng hơn, nhớ thương Mẹ thật nhiều. Bao tâm tình yêu mến về Mẹ đã giúp con viết lên một ca khúc “Mẹ Là Quê Hương” để ca tụng Mẹ. Nhưng con thật tiếc là chưa được hát dâng tặng Mẹ thì Mẹ đã ra đi! Ngay buổi tối cuối cùng mà anh chị em chúng con về bên Mẹ, trước khi gởi Mẹ vào lòng đất. Chúng con đã làm một đêm canh thức bên Mẹ. Đôi bàn tay hiền mẫu của Mẹ đã từng ôm ru 10 anh chị em chúng con, và đặt chúng con vào chiếc nôi yêu thương, với tiếng hát ngọt ngào du dương của Mẹ. Tối hôm đó chúng con đã từ bốn phương trời quay về để được “ru Mẹ ngủ” và tâm sự với Mẹ. Tiếc rằng một người con của Mẹ vì hoàn cảnh không cho phép nên không thể về được bên Mẹ, nhưng vẫn hiệp ý trong giờ canh thức đó. Mẹ ơi! Chúng con đã dùng phúc âm và những bài Thánh vịnh để cầu nguyện cho Mẹ, cho Bồ, cho chúng con, và cho hết mọi người nữa. Chúng con đã hát lên những bài hát do chúng con sáng tác để hát dâng lên Mẹ. Xin Mẹ tha lỗi cho chúng con. Chúng con đã sáng tác biết bao nhiêu bản nhạc cho đạo, cho đời, và cho người yêu. Nhưng đến

khi Mẹ từ già cõi trần rồi thì mới được nghe chúng con hát cho Mẹ.

Mẹ là quê hương
Mẹ là suối mát
Cho con vui chơi ngày hè êm êm.
Mẹ là tiếng hát
Đưa con vào đời khi nắng chan hòa.
Mẹ là sức sống
Mẹ dạy cho con
Con ơi hãy lớn mau lên làm người
Tình Mẹ thiết tha
Tình Mẹ âm êm
Lòng Mẹ bao la
Mênh mông êm ái như biển Thái Bình.

Mẹ là Bà Tiên hay ban cho con
Một giong sữa ấm cho con say sưa
Ngọt ngào mến thương, gian nan nuôi con
Đủ bao khó khăn.
Mẹ là hiền mẫu ru con đêm đêm
Thức khuya để cho con luôn an tâm
Vững tin nơi Mẹ, luôn ôm ru con
Lời ru tháng năm.

Mẹ là trăng thanh
Mẹ là ánh sáng sao đêm soi đưa
Cuộc đời con đi
Mẹ là gió mát
Lao xao mặt hồ khi bóng xế chiều.
Mẹ là trái chín
Ngọt ngào thơm ngon
Cho con cắn nuốt, mê say ngọt bùi.
Tình Mẹ ngọt hương
Tình Mẹ chứa chan
Lòng Mẹ thương con
Hy sinh sớm tối, xá chi thân gầy.

Mẹ ơi! Con mắt Mẹ thật là bất hạnh vì không có gì có thể bù đắp được. Chẳng thể nào tìm ra được trên thế gian này có người thứ hai thay thế Mẹ của con. Khi mà cuộc đời của Mẹ đã gắn liền với cuộc đời của con.

Mẹ ơi thân xác Mẹ còn đây
Một nửa hồn xa cõi lỵ này
Một nửa hồn kia còn náu lại
Những niềm đau khổ quá chua cay.

Vĩ Khuê

Niềm tủi hận đau buồn nhất trong đời của con có lẽ là ngày Mẹ mất. Thế là còn đâu những hy vọng trở về bên Mẹ, được Mẹ ôm chầm lấy trong vòng tay êm ái, trong ánh mắt mừng vui ngày đoàn tụ, để được Mẹ săn sóc an ủi vỗ về cho vơi bớt những gian khổ của đường đời, những đắng cay của cuộc sống. Trên chiếc máy bay hành trình dài đằng đẵng về gặp Mẹ lần cuối, những giọt nước mắt cứ tuôn trào, con đã để mặc cho những dòng lệ rơi, cho vơi đi bao sầu nhớ thương Mẹ. Con đã dùng nhạc “My heart will go on” của James Horner & Will Jennings để viết lên những tâm tình sau đây: “Tình Mẹ Còn Lại Trong Đời.”

Bao nhiêu đêm con hằng mơ,
Có Mẹ ru âu yếm con.
Thường con ru thật êm như suối nhạc.
Cho con thơ được ngủ yên, Mẹ đành thao thức
trắng đêm.
Thường nuôi con cho đủ bao khó nhọc.
Mẹ ơi! Dù cách xa muôn trùng, con vẫn tin
Trái tim Mẹ vẫn bên con suốt đời.
Dù con đã lớn khôn thế mà
Luôn ước mong
Sẽ quay về dưới bóng Mẹ hiền yêu dấu muôn đời.

Bao nhiêu đêm con cầu xin, Chúa Trời thương
ban phúc ân.
Xin thương cho Cha Mẹ con được an lành.
Con xin dâng câu tạ ơn công Mẹ Cha
nuôi dưỡng con.
Bao hy sinh, bao lâm than, bạc mái đầu.
Tình con dù ở đâu trong đời, con vẫn luôn
Khắc ghi sâu nghĩa công sinh thành.
Đời con dù sướng vui hay buồn
Luôn sống sao
Khởi phụ lòng đến Cha Mẹ để đền đáp ân tình.

Khi con nghe tin Mẹ yêu.
Chúa Trời thương tới đón đi.
Ra đi khi mùa Xuân vừa bắt đầu.
Con xin dâng bao lời kính nguyện
cầu xin Thiên Chúa thương
Ban cho Mẹ con được mau thấy Ngài.
Mẹ ơi! Mẹ đã đang về trời.
Hạnh phúc thay!
Mẹ sẽ gặp Đức Chúa Cha trên trời.
Mùa Xuân sẽ mãi không phai tàn.

*Xuân âm êm
Xuân hớp mắt.
Xuân chan hòa Tình Yêu
Chúa muôn đời.
Mẹ ơi! Dù cách xa cõi trần.
Con vẫn tin trái tim Mẹ vẫn bên con suốt đời.
Mẹ ơi! Nguyên sống theo gương Mẹ
Tin Phúc Âm, sống Tin Mừng
Yêu mọi người luôn tôn kính Chúa Trời.*

Mẹ ơi! Trước linh cữu của Mẹ, Bô đang buồn khổ tưởng niệm người bạn đời chung thủy, với những bước thăng trầm vinh nhục của cuộc sống, đã từng xẻ áo nhường cơm vắt vả để lo cho chúng con. Chúng con đã và đang được công thành danh toại như ngày hôm nay thì Bô và Mẹ đã phải chịu nhiều đêm thao thức, nhiều ngày lo toan vất vả lằm than và đặc biệt liên li cầu nguyện cho chúng con. Giờ đây Mẹ vắng bóng, Bô trông già và yếu hẳn đi. Tóc Bô đã nhuộm bạc mà tình thương của Bô đối với các con vẫn âm nồng. Ánh mắt của Bô nghiêm trang, nhưng vô cùng thân ái. Mẹ ơi! Trong lúc Mẹ ra đi, gia đình đã gặp nhiều bồi rối nhưng cũng vẫn còn có người mang thêm bồi rối cho chúng con. Người đời có câu “Ma chê, cưới trách” thì đám tang của Mẹ cũng không thể tránh khỏi điều đó. Nhưng con đã nhận ra được một bài học thật quý giá, là trong lúc hoạn nạn, đau khổ thì con sẽ biết được ai đã thực sự gắn bó yêu thương và là người bạn tốt của con. Mẹ ơi! Cho dù con đang ở trong bất cứ địa vị nào đi nữa, thì con cũng vẫn là đứa con bé bỏng của Mẹ. Khi Mẹ về trời rồi xin hãy nhớ đến Bô, chúng con và những người thân bằng quyến thuộc, Mẹ nhé!

*Con xin kết bảy mươi đóa hồng
Để dâng Mẹ bước vào mùa Xuân
Một mùa Xuân yêu thương vĩnh cửu
Mẹ vẫn là mùa Xuân của con.*

*Vũ Hải Đăng
New Orleans, LA*

*You may forget the one with whom
you have laughed, but never the one with
whom you have wept.*

Kahlil Gibran

Ngày Xưa Có Mẹ

*Ngày xưa có Mẹ
Gió mát trưa hè
Âu ơi ... con ngủ
Kẹo kẹo Chông tre*

*Ngày xưa có Mẹ
Hai bữa đi về
Râm rang chuyện kể
Kết tròn vòng xe*

*Ngày xưa có Mẹ
Ngóng lúc Mẹ về
Sá vào thật lạ
Để được vuốt ve*

*Ngày xưa có Mẹ
Nhõng nhẽo khúc nhè
Trôn học tấm suôi
No đồn roi tre*

*Ngày xưa có Mẹ
Tiếng hát câu hò
Giờ đây vắng Mẹ
Nào nề tiếng ve*

29

